

РЕШЕНИЕ

№ 11394

гр. С, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: П. Т. С. ВЛ.

при участието на секретаря С. ЕМ. Д.А
като разгледа докладваното от П. Т. С. ВЛ. Гражданско дело №
20221110134941 по описа за 2022 година

Предявен е от Т. Д. П., ЕГН *****, адрес: гр. С, ж.к. „Д“, бл. 5, вх. „А“, ап. 20, срещу Ч. Х. П., ЕГН *****, иск с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗЗДискр., с който се иска признаване за установено, че ответникът е извършил акт на дискриминация, изразяващ се в тормоз в периода от 14.09.2021г. до датата на предявяване на иска - 29.06.2022г. В исковата молба и последващата уточняваща молба ищецът твърди, че при Ч. П. е образувано изп.дело №20199210401289 по което е упражнено спрямо ищеца нежелано поведение, изразяващо се в отказ на ЧСИ да продаде лек автомобил марка, с рег.№****, собственост на ищеца, отказ да вдигне наложен върху вещта запор, което е възпрепятствало ищеца да смени регистрационните табели на автомобила, отказ на ЧСИ да приеме вещта за пазене, отказ на ЧСИ да съобщи на ищеца, че запора върху вещта е вдигнат. Посочва, че всички действия и бездействия на ответника са с цел да навреди на ищеца, като по този начин осъществил акт на дискриминация, изразяващ се в тормоз спрямо него. Моли съда да постанови решение, с което да уважи предявения иск.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника Ч. Х. П., с който оспорва предявения иск като неоснователен. Описва извършените действия по изп.дело №20199210401289, като сочи законосъобразност на същите и на поведението си по делото. Претендира разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

В доказателствена тежест на ищеца по иска по чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗЗДискр. е да докаже следните обстоятелства: наличие на защитен признак по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр; осъществено нежелано поведение от страна на ответника спрямо ищеца, основано на някой от защитените признаци по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат нахърняване достойнството на ищеца и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда.

При установяване на горните обстоятелства в доказателствена тежест на ответника е да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено.

От приобщените по делото писмени доказателства се установява, че въз основа на

изпълнителен лист от 19.07.2019 г. на СРС, НО, 6-ти състав срещу ищеца Т. Д. П., по молба на Р Ф И от 02.09.2019 г., при ответника ЧСИ Ст. Х. П., рег. № 921 при КЧСИ, е образувано изпълнително дело № 1289/2019 г. Със заповедно съобщение от 24.09.2019 г., получено от ОДП Х - Пътна полиция, е наложен заповед на собствения на ищеца лек автомобил марка „марка“, модел „Б“, с рег. № ****.

След уведомяването на ищеца за наложения заповед чрез връчване на покана за доброволно изпълнение, е последвало подаването на множество молби от длъжника по изпълнителното дело за вдигане на заповед, което е сторено по молба на вискателя на 02.06.2022 г. видно от известие за доставяне на уведомление за вдигнат заповед до ОДП Х - Пътна полиция.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация, забранена е всяка пряка или непряка дискриминация, основана на различни признаци сред които и твърдените от ищеца - „лично или обществено положение“. На санкциониране подлежи всяко поставяне в неравностойно положение според признаците, изброени в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр, или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна. В исквата молба е посочено, че личното положение, довело до дискриминация, е свързано с факта, че е лице, което е осъдено да заплати някаква суми и срещу което е образувано изпълнително производство.

По смисъла на ал. 2 на същата норма пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. За да е налице проява на пряка дискриминация, е необходимо да са осъществени всички елементи на посочената разпоредба, а именно: различно третиране на лицето/лицата при наличие на пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение и причината за него, изразяваща се в признак по чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр.

Неблагоприятно третиране според нормата на § 1, т. 7 ДР ЗЗДискр е всеки акт, действие или бездействие, които водят до по-малко благоприятно третиране на едно лице спрямо друго въз основа на признаците по чл. 4, ал. 1 или могат да поставят лице или лица, носители на признак по чл. 4, ал. 1, в особено неблагоприятно положение в сравнение с други лица. При извършването на преценка за съществуването на по- неблагоприятно третиране на лице въз основа на защитен признак съдът следва да прецени дали е налице съществено различие в начина, по който се третира едно лице, в сравнение с останалите лица при сравними сходни обстоятелства.

В случая не е налице нито един от елементите на фактическия състав на дискриминацията по чл. 4, ал. 2 ЗЗДискр.

Ищецът, макар и да претендира, че е бил различно третиран, не е посочил каквито и да е факти, че в сходна ситуация други длъжници по изпълнителните производства, образувани при ответника, са били по-благоприятно третирани.

На следващо място по отношение на ищеца не се установява обективно да е налице някой от защитените признаци, неизчерпателно изброени в чл. 4, ал. 1 ЗЗДискр., както и, че именно наличието на такъв защитен признак е било единствената причина за различното според него третиране от ответника. Доказателства за наличие на някой от изброените признаци обаче не са били ангажирани в хода на производство. Законодателят не е дал легално определение на защитения признак „лично положение“ и "обществено положение. За разлика от други защитени признаци - пол, раса, религия, увреждане, възраст, семейно положение, които са присъщи на човека, защитеният признак „лично положение“ няма еднозначно, изначално прието обективно съдържание. Това предполага и налага установяване и доказване във всеки конкретен случай на значим, обективен, същностен за личността белег, който позволява да бъде прилаган еднакво и който отчита универсалния (материален и персонален) обхват на закона и абсолютната забрана за пряка дискриминация. В случая такъв белег не е налице.

В хода на производството не се установява по отношение на ищеца да е осъществен

тормоз. Според определението, дадено в § 1, т. 1 ДР 3ЗДискр. „тормоз“ е всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. Следователно за да е налице тормоз по смисъла на закона не е достатъчно субективното усещане на лицето, че спрямо него е осъществено нежелано поведение, а е необходимо това поведение да е основано на някой от защитените признаци. Както беше отбелязано по-горе по отношение на ищеца не се установява нежеланото от него поведение, да се дължи на обективното наличие на някой от защитените признаци по чл. 4, ал. 1 3ЗДискр.

Следва да се отбележи още, че съгласно чл. 426, ал. 1 и ал. 2 ГПК съдебният изпълнител пристъпва към изпълнение по молба на заинтересованата страна на основание представен изпълнителен лист, като в молбата си вискателят посочва начина на изпълнението. Осъществяването спрямо ищеца изпълнителни действия по посоченото по-горе изпълнително дело са предприети въз основа на съответна законова уредба, като тяхното осъществяване е законосъобразно при липса на доказателства в противоположен смисъл, поради което не могат да се определят като дискриминационни. Поради това са изцяло неоснователни ищцовите доводи, че ответникът се опитвал да разруши процесната вещ, както и че отказвала вдигането на запора върху вещта, като се има предвид и че запорът е вдигнат от ЧСИ Ст. Х. П. по молба на вискателя по изпълнителното дело. Наложеният запор върху лекия автомобил на ответника не е причината същият да бъде възпрепятстван да го използва. Отказът от страна на КАТ да извърши исканото от длъжника действие е извън рамките на изпълнителното производство. Също така съдебният изпълнител няма задължение да иземе лекия автомобил и да го даде за пазене на вискателя или на пазач, като по изпълнителното дело няма данни да е постъпил отказ от страна на длъжника да приеме за пазене вещта. В заключение не е налице дискриминационно отношение от страна на ответника по отношение на ищеца по посочения от него признак, поради което предявеният иск следва да бъде отхвърлен изцяло, като неоснователен.

По разноските.

При този изход на делото, в тежест на ищеца следва да бъдат възложени направените от ответника разноски по делото в размер на 500 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 ГПК.

Така мотивиран, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **Т. Д. П.**, ЕГН:***** с адрес: гр. С, ж.к. Д, бл. 5, вх. А, ап. 20 срещу **Ч. Х. П.**, ЕГН: *****, със съдебен адрес: гр. С, ул. „Ц К“ № 6, иск с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 1 3ЗДискр., за признаване за установено, че в периода от 14.09.2021 г. до 29.06.2022 г. **Т. Д. П.** е дискриминиран от ответника по признак „лично положение“, чрез осъществен спрямо него тормоз, изразяващ се в отказ на ЧСИ да продаде лек автомобил марка, с рег. №****, собственост на ищеца, отказ да вдигне наложен върху вещта запор, което е възпрепятствало ищеца да смени регистрационните табели на автомобила, отказ на ЧСИ да приеме вещта за пазене, отказ на ЧСИ да съобщи на ищеца, че запора върху вещта е вдигнат, като неоснователен.

ОСЪЖДА **Т. Д. П.**, ЕГН:***** с адрес: гр. С, ж.к. Д, бл. 5, вх. А, ап. 20 да заплати на **Ч. Х. П.**, ЕГН: *****, със съдебен адрес: гр. С, ул. „Ц К“ № 6, на основание чл. 78, ал. 3, сумата 500 лева, представляваща направени в производството разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____